

dersom man kunde sige mig, at om et eller to Aar kunde man være vis paa at faae alle billige Duffer opfyldte, saa skulde jeg gjerne stemme mod den hele Lov; men lader os huffe paa, at een Fugl i Haanden er bedre end ti i Luften, lader os tage det Dypnaelige sjøndt mindre Duffelige, naar vi dog maae betragte det som et Fremskridt, istedetfor at tragte efter det Duffelige, som er umuligt. Kommer der en bedre Tid, vil det netop være en stor Støtte for Rigsdagen, at vi nu, netop ene paa Grund af Forholdene, ere gaaede ind paa Loven, saaledes som den nu forhaabentlig vil udfomme; naar vi saa ville gaae et Skridt videre, ville vi med god Grund kunne svare dem, der modsatte sig det: vi toge Loven dengang, som den var, ikke fordi vi ansaae den for den bedste, vi kunde ønske, men fordi Forholdene vare af den Natur, at vi ikke kunde faae nogen bedre. Det vil derfor glæde mig, om det ærede Mindretal kunde finde sig foranlediget til at tage sine Forslag tilbage, eller rettere sagt, tiltræde Majoritetens Forslag, men i ethvert Tilfælde skal jeg dog formode, at det ærede Thing vil følge Fleertallet denne Gang, som ellers fordetmeste er Tilfældet, og skal da for Diebliffet ikke videre indlade mig paa Sagen.

Erup: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Forslagsstiller udtalte om, at der ikke skulde være anført nogensomhelst Grund til at foretrække den af Fleertallet til § 3 foreslaaede Ændring fremfor Udlasters Bestemmelse, og at endog saa Fleertallet var gaaet ind paa dette Forslag, uagtet det erkjendte, at hans Forslag havde Fortrinnet, blot for at faae Lovforslaget ophøiet til Lov. Den ærede Forslagsstiller maa dog vide, at jeg, som Medlem af dette Fleertal, idetmindste ikke af den Grund har stemt for dette Ændringsforslag, da jeg udtrykkelig har vedkjendt mig, at jeg ikke anseer Lovforslaget for en saa stor Forbedring, at man skulde opoffre Synderligt for at see det sat igjennem i denne Sæsson. Desuden vil det dog vistnok være ham i frisk Minde, at jeg i Udvalget gjorde gjældende, at en væsentlig Ulempe ved hans Forslag var den, at man etablerede eller maaskee rettere bibeholdt en bestemt Klasseinddeling paa Landet,

nemlig imellem dem, som besad 1 Td. Hartkorn og derover, og dem, der besad mindre end 1 Td. Hartkorn, altsaa med andre Ord den Gaardmands- og en Huusmandsclasse; jeg yttrede derimod, at denne Klasseinddeling vilde forsvinde, naar Fleertallets Forslag toges til følge, idet Grændsen mellem den Femtedeel, som kommer til at udøve en større Indflydelse paa Valgene, og de mindre indflydelsesrige Valgere vil blive forskjellig i de forskjellige Communer og forskjellig i de forskjellige Aar, og tilmed, hvad Forslagsstilleren idetmindste maa ansee for en stor Fordeel, vil Grændsen altid synke dybere og dybere, efterhaanden som Folkemængden og Udparelleringen tiltager.

Naar den ærede Forslagsstiller har anført som en Anke mod Majoritetens Indstilling, at den største Indflydelse paa de communale Anliggender blev lagt i Hænderne paa den Femtedeel, som var meest formuende, og at de samme Mænd, som bleve ansete for indsigtsfulde nok til at vælge til og representere deres Medborgere paa Rigsdagen, fik en mindre Indflydelse i Communen, saa troer jeg dog, at det kommer ud paa Det, enten man sætter den meest bidragydende Femtedeel eller efter hans Forslag dem, der besidde en Td. Hartkorn eller derover, til at udøve den største Indflydelse i Communens Anliggender. Ulligheden bliver i ethvert Tilfælde tilføede.

Danfær: Det er kun en Sprogbemærkning, jeg vil tillade mig. Jeg troer nemlig ikke, at det kan gaae an at vedtage Udvalgets Forslag under Nr. 7 til den 4de Paragraph i § 3. Naar det nemlig hedder: „valgbar er Enhver, der kan vælges til Folkethinget, naar han tillige paa den Tid, Valget foregaaer, har havt Bopæl i Communen i eet Aar“, saa omtales den Tilstand, at han har Bopæl, som nærværende paa den bestemte Tid, hvori man hensesætter Valget, og naar man saa taler om, hvorlænge denne Tilstand, som er, har været, kan det kun angives ved en simpel Betegnelse af Tidsmomentet, thi Tidsmomentet maa nødvendigviis lægges hen til den Tid, paa hvilken man isorvøien er sat. Naar jeg siger: jeg har ventet her $\frac{1}{2}$ Time, saa kan den halve Time ikke ligge 2 Timer tilbage, men maa nødvendigviis ligge nærmest det Moment, i